



iskrice

Časopis OŠ PRULE

Šolsko leto 2018/19

I. številka, 28. 1. 2019

iskrice



Stenski in spletni časopis učenk in učencev
OŠ Prule Ljubljana

Glavna urednica: Tara Plevnik (8. c); **novinarji:** Beti Bandelj, Klemen Kavčič, Alja Sterle (vsi 6. b), Lejla Avdijaj, Tara Doles, Jurij Fortuna, Anela Kuč, Marko Planinc, Ela Zaletel (vsi 8. b), Bina Bandelj, Gaja Dornik, Teja Kavčič, Tara Plevnik (vse 8. c), **mentorica:** Andreja Popović, **oblikovanje časopisa:** Suzana Zgonec; **aplikacije za spletno stran:** Jurij Fortuna; **slika na naslovnici:** Frida Bratuš, 3. b (mentorica Suzana Zgonec).

Namesto uvoda

Ponovno smo z vami!

Vstopili smo v obdobje z mnogimi testi in spraševanji, a na srečo se bližajo božič, novo leto, zimske počitnice. To bo čas, da se spočijemo; smučamo, drsamo in pijemo vročo čokolado. Naši novinarji so vam pripravili mnogo zanimivih prispevkov v naših rubrikah.

Vabljeni k branju!

Tara Plevnik



Intervju s pomočnico ravnateljice, gospo **Katjo Kmetec**

Čeprav je na šoli glavna ravnateljica, opravlja pomembno delo tudi njena pomočnica. Letos smo dobili novo pomočnico, to je gospa Katja Kmetec. Da jo spoznate, smo pripravili ta krajši intervju.

Res je da, da ste letos novi na naši šoli, a do zdaj ste verjetno že dobili nekaj prvih vtisov o naši šoli ...

Na šoli je prijetno, čuti se red in sistem. Učitelji so zelo delovni, učenci poskrbijo za sproščeno vzdušje s svojo navihanostjo. Zelo rada hodim v svojo službo.

Kdo po vaše naredi šolo dobro oziroma odlično: učenci, dobri učitelji, oprema šole?

Dobro šolo naredi dobro sodelovanje tako učiteljev, učencev kot tudi staršev in občine. Seveda pa je pomembno tudi, kdo šolo vodi in kako.

Šolanje je izkušnja vsakega mladostnika. Med šolanjem vsak doživi lepe in manj lepe trenutke. Bi morda lahko izpostavili kakšen spomin iz vaših osnovnošolskih dni?

Zanimivo je, da z leti vsi slabi spomini s časom zbledijo. Najlepši spomini so vezani na odnose z ljudmi (sošolke, sošolci).

Poleg dela je pomemben tudi prosti čas. Kako ga vi radi zapolnite?

Z branjem, sprehodi, obožujem pa tudi morje in tople kraje.

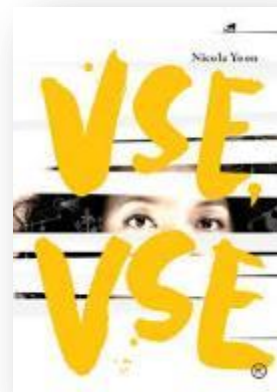
skozi strani

Nicola Yoon

VSE, VSE

Ocena: 5
Starost: 12 +

Knjiga pripoveduje pretresljivo zgodbo o osemnajstletni Madeline z zelo redko, neozdravljivo boleznijo. Alergična je na cel svet, edini stik z zunanjim svetom sta njena mama in medicinska sestra Carla. Dokler se nekega dne v sosednjo hišo ne vseli nova družina s fantom njenih let. Kaj se bo zgodilo?



John Boyne

DEČEK NA VRHU GORE

Ocena: 5
Starost: 11 +

Ko mlad Pierrot osiroti, se mora preseliti k svoji teti Beatrix. Ta vodi gospodinjstvo na hiši premožnega človeka in to ni nihče drug kot sam Adolf Hitler. Bo Pierrot postal eden njegovih podpornikov ali se bo uprl?

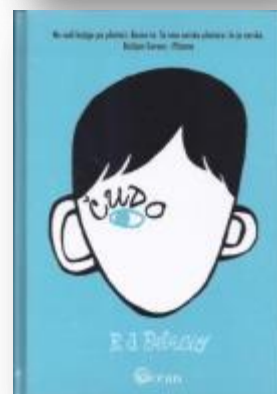


R. J. Palacio

ČUDO

Ocena: 5
Starost: 9 +

August nima normalnega življenja. Rojen je bil z deformiranim obrazom, zato se že celo življenje spopada s predsodki. Ko pride čas, da začne hoditi v šolo, ni precej navdušen, namreč že za vsakdanjega dečka je novo okolje strašna stvar kaj šele za Augusta.

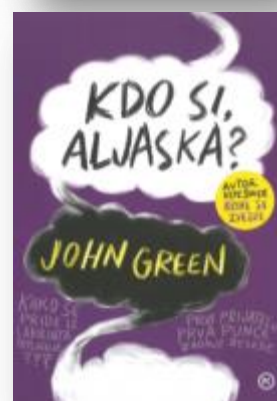


Jo Nesbø

KDO SI, ALJASKA?

Ocena: 5
Starost: 11 +

Ko se Miles odloči, da se bo iz Floride preselil v Alabama, v internat, se mu niti ne sanja, da se bo njegovo življenje obrnilo na glavo. Razlog je čudovita, divja in nenavadna Aljaska. Ko se na jutro po njenem poljubu zbudi, izzve, da se je zgodilo nekaj tragičnega ...



INTERVJU Z NIPKETOM

Pred kratkim sem intervjuvala Nipketa, znanega slovenskega reparja. Njegovo pravo ime je Boštjan Nipič in se z glasbo ukvarja že od otroštva. Njegovi starši so sprva želeli, da bi igral v narodnozabavnem ansamblu, ampak njegovo srce se je odločilo drugače - odločil se je, da se bo z rapom začel resno ukvarjati. Več o njem pa si preberite v intervjuju.



Vir: Facebook

1. Vaša besedila so zelo globoka. Kje dobite navdih za taka besedila?

Večina pesmi, ki jih spišem, temeljijo na avtobiografski osnovi, tako da predvsem pišem iz svojih izkušenj, saj menim, da sem lahko le tako popolnoma iskren in originalen.

2. Kaj se je spremenilo v vašem življenju, ko ste se začeli ukvarjati z glasbo?

Z glasbo se ukvarjam že praktično od otroštva, ko sem v osnovni šoli dokončal nižjo glasbeno šolo, rad sem tudi zaigral na orglice. Dejansko pa se je začelo spreminjati, ko sem se odločil, da bom to počel resno in sem se popolnoma predal ustvarjanju.

3. Vaš prvi album je bil izdan pred tremi leti z naslovom Nipke, kdaj in kje ste ga uradno predstavili?

Moj prvi album je bil izdan 17. 10. 2015, na razprodanem predstavitvenem koncertu v Ljubljanskem Ortobaru.

4. Kakšni so vaši stiki z družino?

Družina mi veliko pomeni, še posebej od mojega 18. leta dalje, ko smo v hudi tragediji izgubili očeta. Lahko bi rekel, da mi družina pomeni največ na svetu. Imam še mlajšega brata Aljošo, s katerim živiva v istem gospodinjstvu, prav tako pa se trudim, da čim večkrat obiščem mamo, vsako nedeljo imamo družinsko kosilo, po kosilu pa se z mamo slišim vsak dan.

5. Ali imate veliko koncertov?

Koncertov imam kar veliko in zelo sem vesel, da je tako, vendar včasih lahko postane naporno.

6. Kako se počutite na odru, ko požete, pred vami pa je cela množica ljudi?

Na odru se počutim odlično, saj je to prostor, kjer se lahko prosto izražam s tem, v čemer sem najboljši. Najboljši občutek na svetu je, ko slišiš množico ljudi prepevati pesmi, ki govorijo o mojem življenju in ob tem uživajo.

**Hvala za intervju!
Veliko uspeha še naprej.**

Tara Doles

P. S. Intervju sem opravila prek e-pošte.

Ko mi je poslal svoje odgovore, je zapisal, kar lahko preberete spodaj. In te besede so zagotovo dokaz, kako skromen in dober človek je.

*Oprosti, Tara,
ker sem te pustil čakati tako dolgo, res
imam gužvo, pa še malo sem pozabljiv,
potem pa takole pride: in hvala ti, da si
izbrala mene za predstavitev. TENKJUUU*

LJUBEZENSKE TEŽAVE

Vsak najstnik se sooči z njimi.

Kako vedeti,
ali so čustva obojestranska?

Kaj narediti,
če ti je nek/a fant/punca
všeč?

- **N**ajpomembneje je, da smo pred njimi to, kar smo in se za njih ne spreminjamo. Naj nas vidijo takšne, kakršni smo.
- **P**ogosto se zgodi da se "zaljubimo na prvi pogled".
- **S**veda je to zelo lep in prijeten občutek, vendar bi bilo veliko bolje osebo najprej dobro spoznati. Najprej moramo poskusiti najti nekaj skupnega (zanimanje za šport, umetnost ...).
- **V**elikokrat se nam zdi, da nas oseba, ki nam je všeč, sploh ne opazi oz. ne mara. Najslabše, kar lahko naredimo, je, da se ji nenehno vsiljujemo, moramo biti bolj pazljivi, da ne pretiravamo z vsemi vprašanji, sporočili ...
- **N**ajprej moramo poskusiti priti v boljši stik z osebo, ki nam je všeč, postati prijatelji ...

Upamo, da vam bodo naši nasveti koristili.

Me

KDO SPLOH OPAZI?

Vsak izmed nas se je v življenju zaželel tisto pravo srečo, nekateri od nas je nikoli zares nismo dobili, nekateri pa niso opazili, koliko sreče je v resnici okoli nas.

Vsaka od mojih prijateljic je imela razlog za srečo, a so se vse vseeno pritoževale. S prijateljicama smo sedele na stopnicah in gledale, kako fantje tečejo. Ko so tekli, smo imele punce prosto uro. Bilo je slabo le zato, ker sem morala poslušati Niko, kako teži, da bi zbežale od doma, čeprav se mi ideja niti ni zdela slaba, mi je šlo na živce, da je Petra sploh ni poslušala, ampak je z radovednimi očmi gledala v Aleksa, ki se je kremžil Niki, da bi jo nasmejal in Petra očitno ni in ni opazila, da mu je všeč Nika. Previdno sem poslušala Nikine poskuse, da bi jo Petra poslušala in se mi je zasmilila, zato sem ji poslala esemes, da mi je njena ideja všeč.

To sem jaz, ime mi je Barbara, čeprav me vsi kličejo Barbka. Skoraj nikoli ne govorim, zato je moj pametni telefon moj najboljši prijatelj. Aleksu je nekako uspelo pasti na nos, zato smo vse tri stekle k njemu. Nika je stekla nekam v neznano, medtem pa je Petra stokala, kot da bi ona padla, ne pa Aleks, medtem pa se je Nika že vrnila z zavoji in prvo pomočjo, da je lahko oskrbela Aleksov nos. Vsakič, ko smo hodili domov, se je Nika izogibala temu, da jo pospremimo domov. Nisem ji hotela težiti, saj ima vsak svoje skrivnosti, to je seveda za vsakega človeka normalno. Nekaj dni kasneje sem jo videla, da sedi na stopnicah in se smeje. Ko bi se vsaj jaz lahko tako smehljala, a za to nisem imela volje. Moje skrivnosti ni vedel nihče, kdo pa bi hotel poslušati o tem, da se je moja mama z očetom hotela ločiti samo zaradi denarja in da se obnašata, kot da ne obstajam in tako je že, odkar sem bila stara štiri leta.

Petra nas je na sončno četrtkovo popoldne zvlekla k Niki domov, naslov pa je “ponesreči” izvedela, ko je pokukala v učiteljičin dnevnik. Sprva je bilo vse v redu, čeprav je bila Nika cel čas malo napeta, ko pa je prišel tudi njen oče, smo spoznali njenega brata Igorja, ki ima dawnov sindrom in ga je za to skrivala pred nami v šoli. Le zakaj? Nekaj dni kasneje sem ji povedala, da je lahko srečna, da ima vsaj nekoga, s komer se lahko družijo, ona pa me je čisto z ignorirala. Na Petro pa sva bili obe besni, da je tako silila k njej domov.

Bil je navaden dan, spet sem bila sama, sedela za kuhinjsko mizo in jokala ... Osamljena? To že nisem bila, imela sem svoje misli, pogledala sem čez okno in opazila, da dežuje. Seveda nihče ni vedel, da ko jaz jokam, dežuje. Nikoli nisem ugotovila, zakaj.

Ne morem več, bolečina me požira, če sem jaz na svetu, bo še kdaj posijalo sonce? Ali me na tem svetu sploh kdo hoče? Bolečina v mojih prsih je bila vsakič hujša. Stekla sem v kopalnico in pojedla mamine tablete, nekaj minut sem ležala na postelji, potem pa sem čutila, kako me prevzema tema.

Vseeno sem odprla oči in zaslepila me je luč nad mano. Pogledala sem okoli in ugotovila, da sem v bolnišnici. Mama je stekla proti meni in me objela, poskušala sem govoriti, a sem imela občutek, kot da sem pogoltnila brusilni papir, zato mi je zdravnik naročil, da moram piti veliko vode, to je bil učinek vseh teh tablet. Prijatelji so me prišli obiskat, mama pa se je prepričevala, da sem tablete pojedla po nesreči.

Ne bi rada celo življenje preživela na telefonu. Rada bi izražala svoja čustva in bila bolj družabna. Rada bi spoznala nove ljudi. Nočem biti tista sramežljiva Barbara! Ne rabim več telefona in esemesov. Jaz sem prava oseba in hočem, da ljudje poznajo Barbko. Z Milanom sva se zelo zblížala. Bil je edini, ki sem mu zaupala, s Petro sem se pa zelo malo pogovarjala, saj ni bila prava Nikina prijateljica. Alex pa je bil nesramen, da je bil kar tako s Petro, ampak če je Niki prav, jaz ne morem nič.

Jutri je nov dan. In ja, življenje je lepo. Čigave so že te besede? Že vem, Igorjeve!

Vprašali smo

e-iskrice?

Vsi vemo, da lahko v prostem času počnemo marsikaj, npr. se družimo s prijatelji, se ukvarjamo s športom, gledamo TV, se igramo družabne igre, a zdi se nam, da so na prvem mestu igrice – tiste na telefonu, računalniku, PlayStationu in tablici.

Pri novinarskem krožku nas je zanimalo, koliko učencev od 2. do 9. razreda igra v prostem času igrice. Vprašali smo 83 fantov in 75 punc, skupaj 158.

Zanimalo nas je, ali igrajo igrice in katere. Dobili smo zanimive odgovore.

76 fantov igrice igra, 7 jih ne igra. Pri dekletih je malo drugače; 50 jih je odgovorilo, da igrice igrajo, 25 pa ne. Skupaj torej igra 126 anketiranih učencev. Ponujeni odgovori so bili: **fortnite, minecraft, spletne igrice, PUBG, CS:GO, ARK.**

Lahko so dodali še svoje igrice. Obkrožili so lahko več odgovorov. 45 učencev igra fortnite, 50 učencev igra minecraft. 28-im so všeč spletne igrice, 21 učencev obožuje PUBG, 6 manj jih igra CS:GO, 5 jih je poskušalo v boj za dinosavri v igrici ARK.

Naši anketiranci igrajo še naslednje igrice: **ninja, granny, kuharske igrice, bingo, Fifa 18, stickez, GTA 5, RUST, war robots, gangster vegas, score hero, voodoo, sling kong, dancning e line, inland, sims, angela, subway surfers, arkham: harley quinn revenge, call of duty, paladins, cod, fifa 19, wow ...**

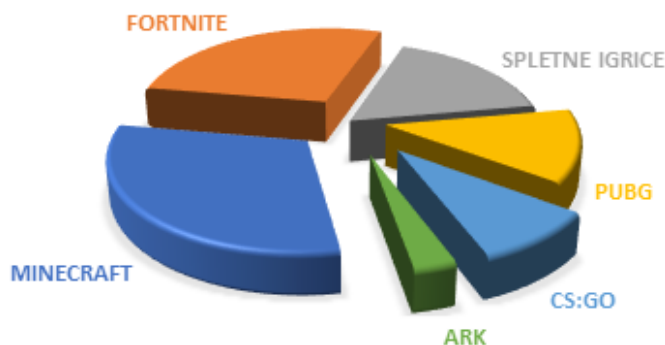
FANTJE



DEKLETA



IGRICE





Za prste obliznit

HITRO PRIPRAVLJENI PIŠKOTI

Potrebujemo:

- ❖ 3 banane
- ❖ 120 g arašidovega masla s koščki arašidov
- ❖ 60 g čokolade v prahu (ali kakav)

Prilava:

Pečico segrejemo na 180 °C. Nato olupimo in z vilico pretlačimo banano. Potem jo zmešamo z arašidovim maslom ter čokolado v prahu. Z žlico oblikujemo piškotke in jih položimo na že prej obložen pekač s peki papirjem. Piškotke naredimo v velikosti jedilne žlice. Ko je vse pripravljeno, jih položimo v ogreto pečico za 15 min. Ko so piškoti pečeni, počakamo nekaj minut, da se dobro ohladijo. K piškotom se dobro poda tudi toplo mleko.

CHEESCAKE BOROVNIČEVI MAFINI

Za piškotno dno potrebujemo:

- ❖ 100 g maslenih piškotov (Albert)
- ❖ 60 g masla

Za cheesecake nadev potrebujemo:

- ❖ 330 g nepasirane skute
- ❖ 80 g sladkorja
- ❖ 1 vaniljev sladkor
- ❖ 2 celi jajci
- ❖ 180 g kisle smetane

Za borovničev preliv potrebujemo:

- ❖ 200 g svežih ali zamrznjenih borovnic (lahko tudi drugo jagodičevje)
- ❖ 3 jedilne žlice mletega sladkorja

Prilava:

Pečico prižgemo na 170 °C. Zmeljemo piškote, stopimo maslo ter ga prilijemo piškotom in zmešamo. Piškotno dno nadevamo v papirnate modelčke in z žlico potlačimo. V drugi posodi zmešamo nadev in ga mešamo, dokler ne dobimo enotne zmesi. Ko je nadev pripravljen, ga z žlico nadevamo čez piškotno dno. Ko je vse pripravljeno, mafini položimo v pečico in jih pečemo 25 min oz. dokler zgornja plast ne postane zlatorjava. Med čakanjem, da se ohladijo, naredimo borovničevo polivko in mafini so nared.

PICA KRUHKI

Čas priprave: 20 minut

Potrebujemo:

- ❖ rezine toasta
- ❖ salama (po želji)
- ❖ sir
- ❖ ketchup
- ❖ origano

Prilava:

Na rezino toasta namažemo kečap, dodamo tudi origano, nato nanj položimo še salamo in sir. Pečico ogrejemo na 180 °C in pečemo približno 10 minut oz. dokler se sir ne stopi. In hitra večerja je pripravljena.

DOBER TEK!

Bina Bandelj, Tara Plevnik, Gaja Dornik



Neverjetnice o VESOLJU

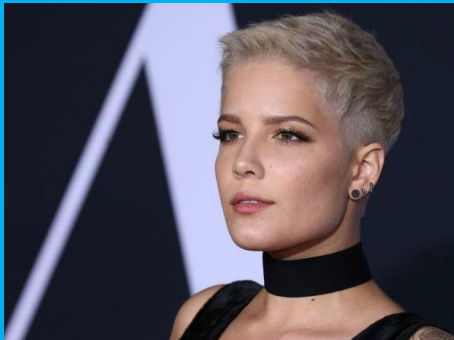
1. Merkur in Venera sta edina planeta v našem osončju brez Lune.
2. Najbolj vroči planet v našem osončju je Venera, čeprav je Mars bližje Soncu.
3. Sonce je 300 000 večje od Zemlje.
4. Pluton je manjši kot Zemljina Luna ter po površini tudi manjši kot Amerika.
5. V vesolju je več zvezd kot zrnč peska na vsaki plaži vsega sveta.
6. Več vemo o vesolju kakor o globokem oceanu.
7. Na Veneri sneži železo ter dežuje žveplova kislina.
8. Čeprav je Saturn največji planet, je tudi najlažji.
9. Vsako leto se zemlja upočasni za 0,0001 sekundo.
10. Ko v vesolju jokaš, ti solze ne polzijo po obrazu.
11. V vesolju se kovine lepijo.
12. V vesolju lahko zrasteš do 5 cm.
13. Astronavti so bili v karanteni, ko so prvič prišli z Lune.
14. Na Veneri je en dan daljši od zemeljskega leta.
15. Vesolje je popolnoma tiho, saj zvok ne more potovati, ker v vesolju ni atmosfere.
16. Astronavti ne morejo rigniti v vesolju. Tekočine in plini se ne morejo ločiti v ničli gravitaciji.
17. Celoten Nasin skafander je vreden več kot 12 milijonov dolarjev.
18. Nemogoče je zažvižgati v vesoljski obleki.
19. Na Merkurju ni atmosfere, zato ni vremena in vetra.
20. Stopinje bodo na Luni ostale še vsaj 100 milijonov let.

V današnjem svetu vedno več zveznikov navdušuje najstnike in najstnice po celem svetu. Različne znane osebnosti so vzor mladostnikom in posledično predstavljajo velik del njihovega življenja. Uživajte v branju!

HALSEY

je ameriška pevka, igralka in pisateljica, rojena 29. septembra 1994 v New Jerseyu. Stara je torej 24 let. V svojem otroštvu je v desetih letih zamenjala kar šest šol.

Pri štirinajstih letih je igrala na kitaro, violino, violo in čelo. Leta 2012 je diplomirala v Warren Hills Regional High School v Washington v New Jerseyju.



Njena kariera se je začela med letoma 2012 in 2014, ko se je pridružila turneji skupine THE KOOKS. Zaslovela je z pesmijo "CLOSER" v sodelovanju s skupino THE CHAINSMOKERS. Proti koncu leta 2017 je začela zvezo z reperjem G-eazy. Njeni najnovejši pesmi pa sta "EASTSIDE" in "WITHOUT ME".

LITTLE MIX

je skupina s štirimi članicami: Jade Thirlwall (25), Jesy Nelson (27), Leigh-Anne Pinnock (27) in Perrie Edwards (23). Rojene so v Londonu med letoma 1991 in 1993.



Na odru smo jih lahko prvič videli leta 2011, ko so tekmovali na X-faktorju, v katerem so bile prva pevka skupina, ki je zmagala. Kasneje so leta 2012 izdale svoj prvi album "DNA", s katerim so bile zelo uspešne, saj so bile v top 5 najboljših albumov v Združenih državah Amerike in v Združenem kraljestvu.

Jade se trudi za enakopravnost ne glede na spol. Jesy podpira ženske in dekleta, naj bodo samozavestne in naj si bodo všeč. Leigh-Anne je ponosna temnopolta ženska in se bori proti rasizmu. Dobile so že veliko nagrad ter so zelo občudovane in spoštovane od veliko ljudi. Toplo priporočamo, da prisluhnete njihovem novemu albumu "LM5".

Vr:

JAMES SCHARLES

je rojen 23. maja 1999 in je star 19 let. Junija 2017 v New Yorku je diplomiral v Bethlehemu s sloganom CoverGirl, "Easy, Breezy, Beautiful", razporejen čez svojo diplomsko kapico. Leta 2017 se je odselil v Los Angeles.



Znan je po tem, da na youtubeu dela make up videe in je ponosen gej, saj s tem hoče dati samozavest tudi drugim. Na youtubeu ima 10 milijonov naročnikov, na instagramu pa 11 milijonov.

Pred kratkim je z znano trgovino in tovarno make upa naredil paleto 39-ih senčil, ki imajo posebna imena oseb in stvari, ki mu pomenijo. Paleta pa je pohvaljena od veliko ustvarjalcev, ki jim tudi rečemo "beauty gurus".

O katerih zvezdnikih bi si želeli brati v naslednji številki naše revije?

Svoje ideje nam lahko posredujete na prulske.iskrice@gmail.com

Pesnimo in

pišemo

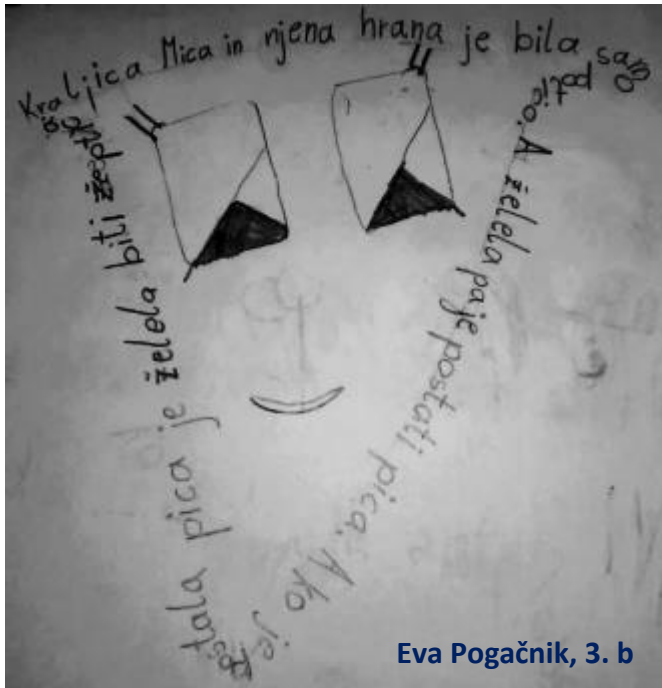


LJUBEZENSKA ZA DEKLICE

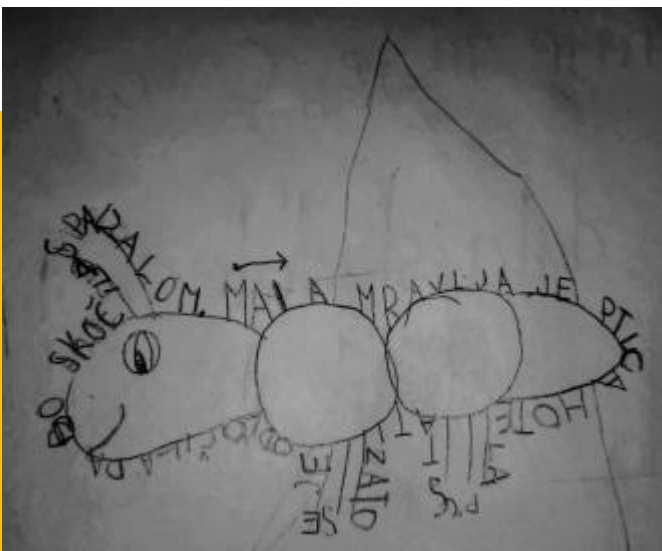
(poustvarjanje na pesem Borisa A. Novaka: *Ljubezenska za deklince*)

Vame jih je bilo veliko,
a kaj narediti morem, da tisti,
ki v njega sem bila,
z mano ni hotel biti.

Frida Bratuš, 3. b



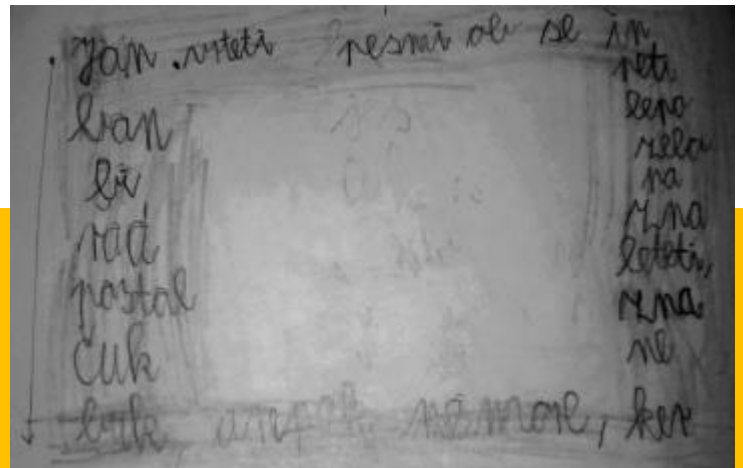
Eva Pogačnik, 3. b



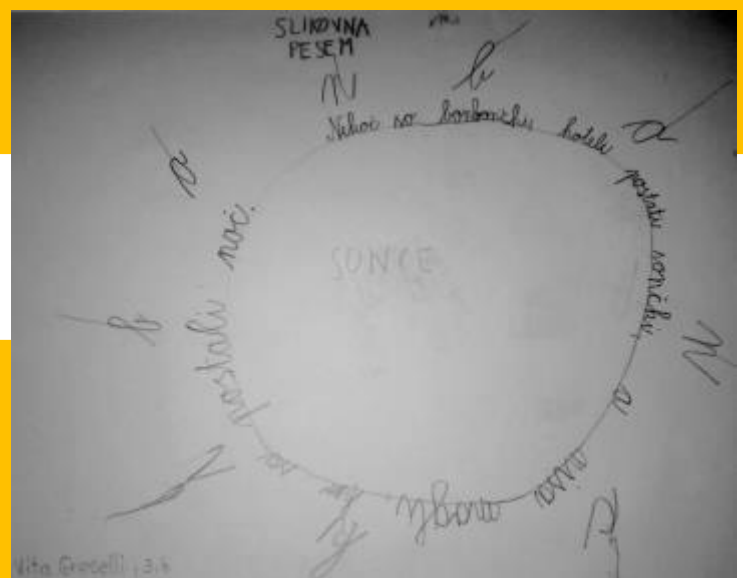
Brina Mlekuž, 3. b

SLIKOVNA PESEM

(poustvarjanje po zgledu Ferija Lainščka: *Pesem – križišče*)



Luka Kotar, 3. b



Vita Graselli, 3. b

BESEDOVANJE 4. c

(poustvarjanje pesmi Besedovanje Toneta Pavčka)



Iz Valanta se Val zakotali,
Tevž skoči iz Matevža.
Tevž rad je matevža.
Mevža nima rada Tevža.

Tevž Valant

Rima je prima.
Kdor ni s Krima,
ni prima.
Če si s Kria,
si prima

Alen Harbaš

Neža je srečala ježa.
Zdaj ima Neža dva ježa.

Neža Kolšek Cerar

Matic bo nekoč postal stric,
Matic se veseli, da bo stric.

Matic Dolžan

Sofija se v Pio spremeni,
saj manija več ne živi.
Žižmund se za žirafo bo veselil.

Jaša Krošel

Sofija se v Pio spremeni,
saj manija več ne živi.
Žižmund se za žirafo skriva.

Sofia Žižmund

Jon je šampion,
ima največji balon.
Kuža se rima na luža,
Lara pa na obara.
Mami teče,
ker jo zelo peče.

Jon Plut

Tako – Sever že beseda je.
Jaz pa na potovanje odpravim se,
da najdem rimo na svoje ime.
Vem pa, kaj Urša je –
medvedka,
pa naj vsak še tako čudi se.
Je medvedka sladkosnedka,
tudi radovedka.
Adijo zdaj vsi,
se še vidimo mi!

Urša Sever

Seвер v zvezdi Severnici skriva se,
Sara rima na omara se.

Sara Sever

Valentin postane Alen,
Tin postane Valentin.
Valentin je zdaj že Val.
Od Valentina je samo še in
Valentin je zdaj samo še le.

Valentin Pop-Tasič

Ana je zaspana,
Noah je bonbon
in vseč mu je bonton.

Gašper Rozman

Maks je šel na faks,
Štrus pa na bus.

Maks Kernel

Jon je rad šampion.
Maggie je vseč magija,
Jaši pa astronomija.

Lyall Bragalini Premuš

Jaša vedno reče JA,
ker velik je za dva.
Vino Krošel je dobil,
se zahvalil in se veselil.
Vino Krošel zdaj bo spil,
enega bo še dobil
in še tistega bo spil,
takrat pa se
Rok ima velik rog,
iz gozda se sliši pok.

Rok Štalcar

Brat v Bratini se skriva,
ko Gašper končno pride,
poigramo se.
Patrik papriko rad je,
Tevž uči zdaj judo se,
ko učiteljica pride,
veselimo se.

Jakob Bratina

Luka kuka iz zgornjega štuka.
Jon šampion zakriči,
Luka, ki kuka, zbeži.
Jon nič več ne kriči.

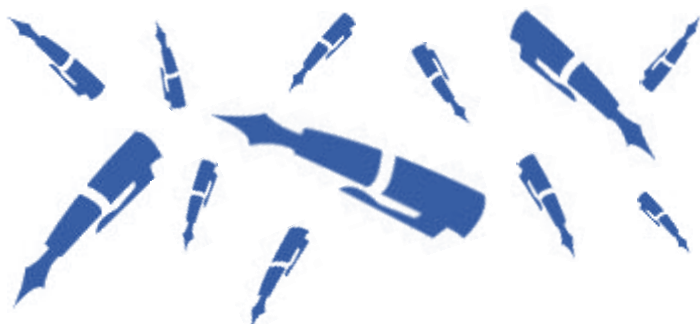
Ažbe Plavčak

Maggie je vseč magija,
Tevžu evforija.
Jonu je vseč balon
in Noahu bonton.
Valentinu je vseč bonbon
in Alenu karton.
Tako vsi različni smo
in samega sebe spoštujemo.

Noah Štrus

Zdaj v vodo Lana je skočila
in je slana kot nihče.
Zdaj v vodi plava – juhej!
In bo slana tu ostala,
bo kraljica tu postala.
Kraljevala bo vse dni,
tu za vedno bo ostala,
veselila se bo vse te dni.

Lana Krošel



V E S E L J E

Veselje je nekaj,
kar te sprosti.
Nekaj, kar te
razbremeni in
ti da iskro v oči.

Ob veselju poskočil
bi iz pisarne in
dolgočasne šolske
klopi. Vsem povedal bi,
da se je veselje naselilo v tvoje oči.

Tudi to bi povedal,
da bi najraje vse
objel in se iz srca
nasmejati. To veselje
je, ki z radostjo napolni te.

Urša Sever, 4. c

BARVE

AVTOR: VID GOROGRANC ČARGO

Če pomeriš metro in
rešiš dobit' rešeno.

Če rimerš rešeno in
otameno doliš rumeno.

Če rimerš rumeno in rumeno
doliš ravnokotnico. Takrat ravnokotnica
vleči v nebo
ti pa ne greš ranjo.

Je neba midt tiger
in poje svoj avto.

Dan se spremeni v
surihe na laje
in takrat ti postane slabo
in na dan spet midt tista rumena ladja

Škoda ne poje dan
in dan se rone v
nebesa. Medvedki
in kumarki se pomnože.
nileaj se ugrine in
to je rumena barva.

ŽIV OKOSTNJAK KI JE MRTEV Bor Roga

Živ doostnjak ki je mrtov,
mrtov doostnjak ki je živ,
bena mira bren lepa,
papirnata knjiga ki ni iz papirja.

Kitara bren strom,
murgaj duri bren duri,
veljave ki ni iz vesolja,
banana bren pojava,
pes bren dake.

Čilijenje bren rindinja,
mrtov ki je živ,
pevec ki ne poje,
kitarke bren dimnikor.

Matematika bren številka,
šovernina bren ide
nogometno doostvo bren rog,
gula pomaranča ki ne smrdi,
potole be vode.

Miš lovi mačko

1 miš lovi mačko
mačka lovi psa
pes kikirička
• mačka poje ga ga ga

2 drevo prodaja sladolec
tamburin delati blače
čevlji obuvajo večerni plašč
• hiša postaja razpana

3 zjutraj luna odbija svetlobo
ponoči sonce poije
ljudje spiyo podnevi
• ponoči pa bedijo

4 motvec pesem piše
umivalnik lazo bruha
paradižnik je solata
• palačinka človeka poje

5 oči govorijo namesto ust
usta požirajo namesto ušes
ušesa rohavajo namesto nosa
• nos gleda namesto oči

6 slikarji pesmi pišejo
fotografi melodije pišejo
pesniki slikajo fotografije
• skladatelji rišejo in slikajo

7 karte si razdelijo ljudi
in 12 njimi igrajo
bazen plava v plavalcu
• stol se urede na človeka

Pia Gorjanc

Wc papir (Jaku Žigon)

wc papir je avto brez ver
globus je hiši ki nima noge
solata brez polža nima več pojma
drevo je hiša za nadaljne dolge

noža brez vina nemore vrjet
zastava je nima brez vinske vode
copat je hlad ki nima gorov
gasilec brez reke nemore smrdet

ura brez klovn ne more lcbdet
milo je vila bres vsakega pravila
zvonec je ura ki zjutraj zamuja
iz bloka raste dan ki je ves nasmejan

Jabolčna pita brez jabolk

jabolčna pita brez jabolk
klavis brez tipk
usa brez kraljev
orehova potica brez orehov

cvetoča roža brez cvetov
stropne hlaiče brez lukenj
pit s čipko brez čipke
pomarančni sok brez pomaranč

ne popisani list s besedilom
abeceda brez črk
medeni namaz brez medu
rebra s pikami brez črt

iluzija brez iluzije
človek brez kosti
verolje brez planetov
kolo brez verig

miter človek s mitrom opoln
telefon brez tipk s tipkami
hira brez strehe
muzej brez izdelkov

Zala Sirc 5. A

MOJ KAMEN MODROSTI

Kamen modrosti najdemo v gradu Abule Babule Čiv, ki je na najbolj nedostopnem delu sveta. Tja lahko pridejo le sloni, zato pa so tako pametni. Nobenemu človeku še ni uspelo priti tja. Nihče ne ve, kakšne oblike je, saj tisti, ki se ga dotakne, takšne oblike je.

Ko boste videli kakšnega slona, ki je ves čas pri miru, je to lahko tudi kamen modrosti, ki je v obliki slona. Vsi, ki pa se dotaknejo kamna modrosti, postanejo tako pametni, da jim ni para in še vse si zapomnijo. Vsak bi ga hotel imeti, saj bi bili vsi radi pametni in vsi bi si vse radi zapomnili. Imam prav?

Kamen modrosti ljudje lahko dobijo le z eliksirjem življenja, zato da lahko preživijo pot do gradu Abule Babule Čiv, ki je tako težka, da jo lahko prehodijo le sloni, ki so dovolj težki za to. Če se kamna modrosti nihče ne dotakne, postane navaden kamen. Zato je na svetu toliko pametnih stvari in toliko zbledelih kamnov.

Kalina Gregorski, 5. c

MOJ ELIKSIR ŽIVLJENJA

Eliksir življenja najdemo v reki Čingule Čangule, ki je globoka sedemsto kilometrov. Tja pa lahko pridejo le ptice, zato imajo tako velika krila. Nobenemu človeku še ni uspelo priti tja. Napoj vsebuje zelo različne vsebine, nihče ne ve, kakšne. Eliksir življenja je različnih barv. Odvisno od tega, kdo se dotakne stekleničke. Po vonju te spomni na tvojo najljubšo jed. Je omamnega okusa češnje. Vsi, ki ga popijejo, začnejo leteti in nikoli ne umrejo. Zato pa ptice letijo. Da bi ljudje našli eliksir življenja, potrebujejo pravega prijatelja, ki bi to prebral ne, da bi mu ti to povedal. Ko vse imaš, pojdiva s pravim prijateljem po eliksir življenja.

Eliksir življenja lahko odpre tudi vrata gradu Abule Babule Čiv, v katerem je kamen modrosti, a to je druga zgodba – zdaj vam najprej to povem do konca. Kje sem ostala? Torej, pojdita po eliksir življenja, a pazita, tam so tudi pasti in morala bosta narediti preizkušnjo, le pazita. Uporabita ga samo enkrat, ker če ga uporabita večkrat, bosta takoj, ko ga bosta popila, izginila in bo svet tak, kot da vaju nikoli ni bilo na njem. Res, bodita previdna.

In še to. Eliksirja življenja nikoli ne prodajajta za nobeno ceno, saj tudi tako takoj izgineta in bo spet tako, kot da vaju nikoli ni bilo. Najbolje je, da eliksir življenja pustita kar tam, v reki Čingule Čangule, tako bo najbolje za vse nas. Oprostita mi, če sem vaju užalila ali nisem rekla kaj prav. A kar je res, je res. Za vajino dobro me, prosim, upoštevajta, lepo prosim. Hvala in veliko sreče pri iskanju vseh potrebnih stvari!

Kalina Gregorski, 5. c

HRUŠKA

Jaz sem hruška debeluška,
trdo veje se držim
in nikoli je ne izpustim.

Jaz sem zakon
in sem fit,
ne da se mi spustit!

Čeprav nisem suha,
ima me rada vsaka muha.
Najdeš me v sladicah,
tudi v hruškovih poticah.

Sem zdrava kot narava,
ljubi me tudi prebava.

Mark Simčič, 5. c

*Poustvarjanje
po obravnavi pesmi
Svetlane Makarovič:
Jaz sem jež*

Ajla Ponjevič, 5. c



HRUŠKA

Hruška sem debela,
zares zelo prezrela,
na veji sem visela,
po gnilem že smrdela.

Nihče pojesti me ni
hotel,
zato so vrgli me v kotel,
skuhali za marmelado,
namazali me v rolado.

Lejla Naomi Butala, 5. c

Mentorica Andreja Kovač

ZAKAJ JE COPRNICIA ZOFKA VSTALA Z LEVO NOGO?

(predzgodba)

Tudi to jutro je bila Zofka slabe volje ... Pa se vprašate, zakaj?

Ko je coprnica stopila ven iz hiše, da bi se nadihala svežega zraka in da bi nabrala v svojem koritu nekaj strupenih zeli, ji je na glavo padel velik kup snega. Ta sneg ji je uničil njen najljubši čarovniški klobuk. Bila je prav posebno jezna, zato ji tudi njen najljubši zajtrk ni niti malo teknil. In ko ga je le pojedla, je skočila na svojo staro metlo in odfrčala v čarovniški butik na petem vogalu dolge mlečne ceste. Ko je prispela do butika, pa je bil ta zaprt. Zamrmrala si je: »Ta dan mi ni niti malo všeč.«

Odletela je nazaj domov. Na poti pa je postala lačna kot volk, ali pa celo kot kakšen volkodlak. Zato se je odločila, da pojde v gostilno Pri treh vesoljčkih. Tam so imeli zares najboljšo hrano. Na parkirišču je pustila svojo staro metlo. Vstopila je v restavracijo, sedla za mizo, vzela jedilni list in začela prebirati imena jedi: kozji pljunek z žuželčjo omako; modre maline; zmajske luske s kačjo kožo; popraženi feniks s ščepcem žvepla in še veliko drugih čudnih jedi ... Naša Zofka je naročila polžjo polento z mušnično omako, na žalost pa se je kuharjem jed malo ponesrečila. Tudi to je bil razlog, da je slaba volja ni minila.

Ko se je vrnila v svoj grad, je naenkrat začela neustavljivo kihati in kašljati, začela jo je boleti glava in iz nosa se ji je cedil velik zelen smrkelj. Izmerila si je vročino ... »Trije popljuvani pajki in sto, dvesto, tristo rdečih strupenih mušnic!« je zavpila, ko je pogledala na termometer. Vročino je imela prav grdo visoko. Odločila se je, da gre v posteljo, da si nabere moči za na pot, saj se je odločila, da bo obiskala starega znanca Strašnika. Ta živi v toplih krajih, tam ti sneg ne pada na glavo in uniči klobuka, tam je zagotovo toplo in zanimivo. Ob lepih mislih pa je postala tako utrujena, da si je naredila samo še topel zverek, si okoli nog zavezala tanke krljice krompirja, se udobno namestila in zaspala.

Sredi noči pa jo je prebudil hrup. Prihajal je nekje iz kleti. Prižgala je svetilko in odšla pogledat, kaj se dogaja. Zagledala je nekaj mišk. Zaspalo je dvignila čarobno palico, pričarala kletko in vanjo pognala vse miši. Kletko je poslala neznano kam, sama pa odšla nazaj spat.

Jn to je bil konec tega vznemirljivega dne.



Ajla Ponjevič, 5. c

Vsa zahvala
SVETLANI MAKAROVIČ
za prečudovite navdihe.

COPRNICAZOFKA

Bilo je mračno jutro, Zofka pa ni želela vstati, a je morala, da je lahko zakurila. Bilo je že popoldne, zaspano in zimsko. Iz Zofkinega visokega, umazanega in hkrati zasneženega dimnika se je že prijetno kadilo. Siva in stara coprnica je končno vstala. Pojedla je pest volčjih jagod in si umila svoj oster zob. Imela je le enega, saj ni dobro skrbela za druge.

Nato je svoji sosedi, ki je bila tudi njena sestra, dobre volje ukradla tri piškote, saj je to običajno edina reč, ki jo sploh je. Ko je soseda (sestra) izvedela, ji je iz ust prišel zelen oblaček.

Zofka svoje sestre ni marala, no, ni je imela najraje, zato je sklenila, da se bo odpravila na dolge počitnice. Šla je po metlo, se s kovčkom v roki usedla nanjo in odletela v noč.

Maša Mlekuž, 5. c

VOLČJE JAGODE SO STRUPENE!

Bilo je mrzlo, sneženo popoldne. Iz visokega dimnika neke nizke bele hiše se je zakadil velik zelen oblak. V tisti hiši je bila tudi siva coprnica. Coprnica je igračka majhne punčke, ki je imela majhne, rumene in ostre zobe.

Punčka je bila danes slabe volje, ker se je s svojimi ostrimi zobmi ugriznila v jezik. Razjarjeno je zavpila: »Mami, Coprnico!«

To je pomenilo, da bi punčka coprnico grizla po ušeskih namesto svojega jezika. Mama je kurila ogenj. Bil je zelo vroč. Poklicala je punčko, naj si pride iskat igračko.

Ko je punčka prišla iz hladne sobe, v dnevno sobo, kjer je bila peč, si je mislila, da je ptica, ki je po dolgem času priletela v tople kraje. Mami je rekla, da bi si v svoji sobi lahko naredila sneženega moža, ki bi imel od mraza pisane oči.



Maša Mlekuž, 5. c

Ko je napočil čas za večerjo, si je punčka zaželela samo kamilični čaj. Mama ga ni imela, ampak punčka je vztrajala. Rekla je: »Lahko mi ga narediš iz volčjih jagod, če že nimaš pravega!« Mama ga je naredila iz rdečkasto-vijoličnih volčjih jagod, čeprav so bile strupene.

Ko je punčka popila čaj, je zaradi strupa poletela skozi dimnik s požgano zadnjico. Mama je samo začudeno gledala za njo. Punčka je šla skozi dežni oblak, da si je pogasila zadnjico. Potem je sčasoma začela padati proti njihovi hiši. Padla je na velik trampolin na njihovem vrtu. Široko je zazehala. Šla je v hišo. Takoj zatem pa v svojo sobo, ki se ji ni več zdela grozno mrzla. »Tudi brez čaja bom preživela,« si je mislila. Preden je zaspala, je objela coprnico in si sama zase rekla: »Kakšen pust dan!«

Ajda Vidmar, 5. c

ZAKAJ JE DANES COPRNICA ZOFKA SLABE VOLJE?

»Ah, kako sem dobre volje,« si je prejšnje jutro rekla coprnica Zofka.

Zakaj, se verjetno sprašujete. Zofka je namreč imela namen odleteti v mesto čarovnic in coprnic, kjer naj bi si kupila novo, lepo, močnejšo čarovniško kroglo. A zdaj ste se zagotovo vprašali, zakaj je bila potem slabe volje.

No, zgodilo se je takole: Zofka je vstala, pojedla zajtrk, skrtačila metlo ter jo zajahala. Nato je odletela v že omenjeno mesto. Parkirala je metlo ter odhitela najprej v butik, nato v manjšo trgovino in nato še v veletrgovino MIVČK (Male In Velike Čarovniške Krogle). Dobro se je razgledala, nato pa se dokončno odločila za veliko večjo, veliko močnejšo, veliko bolj zanesljivo čarovniško kroglo. Prišla je do blagajne. Plačala je, a vrečke s kroglo ni odnesla. Razlog zato pa je takle: ravno ko je plačevala, je pritekla policistka in jo opozorila, da je na parkirišču ostalo le še pet minut. Zato je hitro, brez pomisleka (in brez krogle) odhitela do metle in jo zajahala ter odletela domov.

Ako je izvedela, da je pozabila kroglo, je postala rdeča kot paradižnik ne kot jagoda ne kot kri. Skratka postala je čisto rdeča. No, to je razlog, da je bila Zofka danes tako slabe volje.



Brina Ftičar, 5. c

Mentorica Andreja Kovač

Galeja pripoveduje

(poustvarjanje na ljudsko pesem Galjot)

Bila je pozna zima, ko so na moj krov porivali sužnja za sužnjem, kot da bi bili kakšne stare cunje. Za njimi si lahko slišal tihe solze njihovih družin, s katerimi so se poslavljali in po možnosti z njimi preživljali svoje zadnje trenutke.

Malo za tem so bili vsi vkrcani in pustili so, da me veter pelje na drugo stran tega skrivnostnega morja, naš cilj pa se še dolgo ne bo videl. Na krovu je zavladata tišina, slišati je bilo le ukaze galjotom, naj veslajo hitreje. Galjoti zvečer niso dobivali hrane, le zjutraj, potem pa tudi če so stradali, niso dobili čisto nič. K sreči so bili na to že navajeni, saj so prihajali iz revnih družin, zato jih morje ni vzelo veliko zaradi lakote.

Pluli so dneve in noči, glasna tišina pa je še vedno vladala in se vlekla kot jutranja megla, le ponoči si lahko slišal tihe solze galjotov v želji, da bi se zopet vrnili domov in videli svoje družine. Bila je pozna noč in veslali so nočni galjoti, najstarejšega izmed njih je bolečina v hrbtu že požirala. Ko je spustil veslo in se pritožil, sta ga dva vojaka poklicala v nižje predele ladje in oddahnil si je, da ne bo treba več veslati. Ubogi starec ni vedel, a bi ga moralo biti strah. Vojaka sta ga v najglobljem delu ladje ubila in ga vrgla s krova, ko nihče ni mogel videti.

Drugim galjotom je bilo rečeno, da je bolan in da ne more veslati, a skrivnost o njegovi smrti vemo le jaz, vojaka in morje, v katerem so samo še njegove kosti. Bili so tudi ubogi galjoti, katere je morje vzelo zaradi morske bolezni in slabe hrane tukaj. Nikoli niso dobili možnosti za življenje, saj so vojaki zdravila prihranili zase, tako je več vojakov lahko nadziralo galjote, saj je tudi cesarjev cilj bil, da čim več galjotov umre in du mu ne bi več kradli po njegovi zemlji.

Bil pa je en poseben galjot, ki je vedno delal s polno paro, da bi ga pustili živeti, namreč želel si je biti na svatbi svoje hčere. Vsak večer ni šel spat, ampak je sedel na robu ladje, ko je na

krovu zavlada čista tišina. Vedno je opazoval luno in včasih je, kot da bi vedel, da ga slišim in razumem, pripovedoval, kako mu je žena obljubila, da vsakič, ko ga bo pogrešala, bo pogledala v luno in tudi če brez njega, bo vseeno poskušala biti srečna. Pripovedoval je tako žalostno in nežno, da bi se še sam cesar zjokal. Nekega večera je začel prositi boga, naj mu pomaga in v darove zahvale obljubil tri darove: mašni plašč, zlati kelih in glasen zvon. Tisto noč je prvič jokal s tako žalostjo, solze pa so po njegovih licih padale kot jesenski dež.

Zjutraj je od sreče hotel poskakovati po celem krovu, saj je pihal veter in je bilo lažje pluti. Ob obali je nekega dečka iz Ljubljane vprašal, kako je doma in povedano mu je bilo, da je sin postal duhovnik, da se hčera moži in da ima žena že dolgo drugega. Galjot je mladeniču dal za sina mašni plašč, za hčerko zlati prstan in mu naročil, naj njegovi ženi sporoči, da je že zdavnaj mrtev in se zatem vkrcal nazaj na ladjo. Ko se je dan spremenil v noč in je luna ponosno stala, je galjot zopet sedel na robu ladje in še zadnjič pogledal v luno, se mi je zahvalil za vse pozne noči, v katerih mi je pripovedoval o svojem otroštvu, družini in kako je pristal tu. Spustil se je v vodo in se počasi spuščal v globino. Nihče ni vedel, da je galjot umrl srečen, saj sta bila otroka uspešna in mu ni bilo treba skrbeti za njiju, vesel pa je bil tudi, da je žena držala svojo obljubo in ostala srečna tudi brez njega.

Mentorica Andreja Popović

Lejla Avdijaj, 8. b

SREČEN SEM, DA SEM SLOVENEK

(poustvarjanje na pesem Dramilo Valentina Vodnika)

Ne samo za tiste, ki smo košarkarski navdušenci, čisto vsi Slovenci smo pokali od ponosa, ko smo kot zelo majhen narod postali evropski prvaki v košarki. No, košarkarska ekipa je, a skupaj z njimi smo občutek zmage delili vsi. Počutili smo se kot zmagovalci.

V tistem trenutku sem bil tako zelo srečen, da sem Slovenec. Pa nisem srečen samo zaradi športnih dosežkov in dosežkov ljudi na drugih področjih.

Ko smo se s starši peljali na počitnice do Budimpešte, smo se peljali po Madžarski skozi zelo revne vasi. Nisem si predstavljal, da tako blizu nas nekateri ljudje tako živijo. V Budimpešti je sicer bilo drugače. Lepo, veliko mesto, ki ima toliko prebivalcev kot cela naša deželica. A pogrešal sem našo majhnost. Da si lahko na morju in čez dve uri v hribih. Da lahko peš prehodiš celo glavno mesto v nekaj urah. Da lahko odpreš pipo in si natočiš kozarec pitne vode. Šele ko greš malo naokoli vidiš, kako dobro nam je. Slovenija ima morje in gore, ima prečudovite naravne lepote. Ker smo tako majhni, lahko hitro spremenimo kaj, kar ni dobro.

Sem srečen in ponosen, da sem Slovenec, bodi ponosen tudi ti. Imamo vse, kar potrebujemo za uspeh in srečo, le pametno se moramo odločati in pridno delati. Pa bomo skupaj dobro živeli v naši čudoviti deželi.

Mitja Kupljen, 8. c

Mentorica Andreja Popović

VSAKOMUR SE SVOJE NAJLEPŠE ZDI

(slovenski pregovor)

Vsakomur se svoje najlepše zdi. Vsakemu se zdi najlepša njegova lastna dežela, njegov lastni jezik, njegov dom, njegova domovina. Materni jezik je nekaj, s čimer si prišel na svet. Prve besede, ki si jih razumel, so bile izgovorjene v tvojem maternem jeziku. Zame je to slovenščina.

Slovenščina je bila materni jezik Slovencev že dolgo nazaj, pa čeprav sebe še niso opredelili kot Slovence. A kljub temu slovenščina uradno ni obstajala še stoletja po njenem začetku. Prvi zapis slovenščine so na Koroškem našli okoli leta tisoč v Brižinskih spomenikih. Seveda v tem času ni šlo za narodnozavedni

zapis, temveč za preprosto molitev, a zapisano v jeziku ljudstva. V tem času tudi narečij še ni bilo. Jezik se je tako postopoma razvijal. Slovenščina pa je bila prvič zapisana v knjigi Primoža Trubarja z naslovom Katekizem. Poleg Katekizma pa je izšel tudi Abecednik, ki je bil namenjen učenju branja za nepismene Slovence.

Od izida prve slovenske knjige dalje so se vrata slovenščini hitreje odpirala. Kmalu po polovici 16. stoletja smo dobili tudi slovenski prevod Biblije Jurija Dalmatina. Veliko pomembnih mož je od 16. stoletja dalje skrbelo za razvoj slovenske slovnice, izide slovenskih časopisov, pesmi, romanov. Eni od teh so bili tudi Adam Bohorič, Valentin Vodnik, France Prešeren, Josip Jurčič ...

Slovenščina se je tako razvijala do danes in leta 1991 postala celo uradni jezik končno združene slovenske države. Slovenščina se še danes razvija. Čeprav je bila prva slovenska knjiga zapisana že pred več kot 400 leti, Slovenci danes čutimo njen vpliv, čeprav se tega ne zavedamo. Brez Trubarjevih začetkov danes po vsej verjetnosti v šolah ne bi pisali v slovenskem jeziku.

Slovenščina je danes uradni jezik Slovenije, uradni jezik Evropske unije in materni jezik Slovencev. Do slovenščine imamo poseben odnos. Težko si predstavljamo, da bi se rodili v slovensko govoreči družini, kasneje pa se v šoli učili le tujega jezika. Tudi to, da lahko slovenščino uporabljamo izven Slovenije kot uradovalni jezik, je zelo pomembno za naš narodni obstoj.

Slovenščine učim že od malega in prve misli, ki so mi šinile skozi glavo, so bile v slovenščini. V šoli sem imela možnost postaviti katero koli vprašanje v svojem maternem jeziku. Velikokrat se ne zavedamo, kako velika prednost je to, ki pa mnogim narodom ni dostopna.

Zvstopom Slovenije v Evropsko unijo leta 2004 smo položaj in obstoj našega jezika dokončno utrdili. Sedaj je slovenščina, ki je bila celo zgodovina podrejena drugim jezikom, končno enakopravna. Sedaj lahko pišemo tudi uradne dokumente v slovenščini in evropski voditelji jih morajo sprejeti.

Slovenščina je za nas zelo pomembna in v vseh letih njenega obstoja smo si priborili njeno enakopravnost. Na to moramo biti in tudi opravičeno smo ponosni.

MY FAMILY

I have one brother. I am thirteen and he is eleven, so I am older than him. I am the eldest child in my family. I like to play videogames in my free time, but my brother doesn't like videogames. He loves cartoons. We are both at school.

My mum is fifty years old and she works in a hospital. She reads newspapers in her spare time. My father is fifty-three. He works in an office. In his free time, he likes running and sleeping.

My grandparents are both eighty-one years old. They are retired, so they don't work anymore. They watch television in their spare time.

I don't have any cousins because I don't have any aunts or uncles.

Rafael Ferluga, 8. a

MY GRANDPA

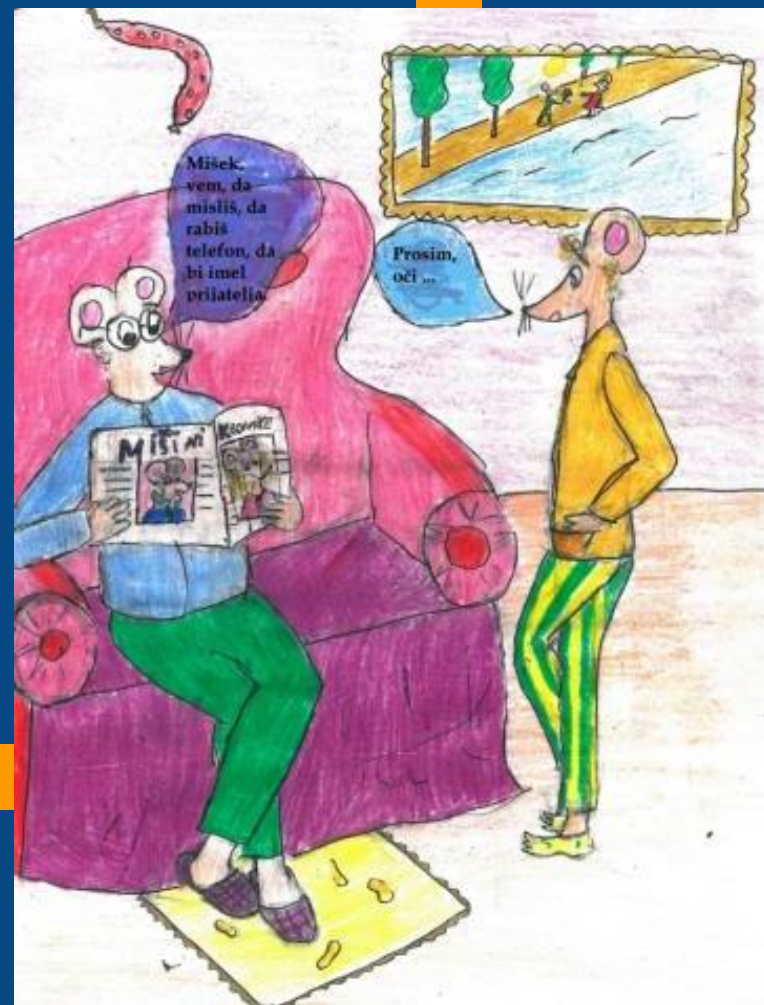
Hi! I am Arseniy and I am the only son in my family. Today I am going to write about my grandpa.

My grandpa is very tall and nice. His name is Sergey and he is fifty-seven years old. He lives in Barnaul, a small town in Siberia. His birthday is on 8th August. He was born in a small town called Novosibirsk. He worked as an airplane engineer, but today he works with cars.

He is a very good grandpa. Every summer when I go to Russia, he gives me a lot of Russian chocolate and some small presents. I love him very much.

Arseniy Andreev, 8. a

Mišek in T E L E F O N





Zadnji grižljaj



Na zadnji strani zbiramo "cvetke". A rože? NE, teh ne, pač pa tiste z razreda. Saj veste, ko nekdo nekaj reče ali naredi pa potem cel razred bruhne v smeh. Dobesedno. Pišite nam, z veseljem jih bomo objavili.

Za začetek pa:

- * ... pri angleščini, spreganje glagola *to be*, vaja *I'm in črta*. Napisati je bilo treba poklic. Naš sošolec pa I'm the best.
- * ... pri slovenščini učiteljica reče: »No, kaj poznamo še poleg veznikov?« Učenec pa: »Brezveznike.«

Da pa nas ne bo v tejle zimi preveč zeblo,
bom za hip skočili v sončno **GRČIJO**.

Čeprav je Grčija znana po lepih plažah, ima tudi druge lepe značilnosti.

Meni osebno je najboljša hrana. Top hrana mi je gyros. Imajo tudi odlično kumarično omako. Ljudje so ekstremno prijazni, še posebej do Slovencev. Mesta so zelo čista in lepo urejena. Kul je, da si lahko sposodiš čoln do 30 konjev, četudi nimaš izpita. Kar se pa tiče plaž, so zelo lepe, morje pa je tisočkrat lepše od slovenskega.

Ljudje so tam zelo prijazni ter dobro skrbijo za okolje. Ker ima veliko otokov, je, kot da bi na vsakem otoku bil povsem drug svet. Na nekaterih ne vidiš drugega človeka, na drugih pa kar brbota od ljudi.

Rad bi izpostavil Lefkado, saj ima dobre in slabe lastnosti. Najslabša lastnost, zaradi katere obstaja tudi najboljša lastnost tega polotoka, je veter. Tam vedno piha, zato so tudi zelo veliki valovi (2 metra). Ker je sonce pripekajoče, vam predlagam uporabo sončne kreme.

Zgodovina Grčije je tudi zelo zanimiva. Tam se je začela ena izmed prvih civilizacij (minojska), bolj specifično, se je začela na Kreti. Kreta je prelep otok. Tu se je rodila antična Grčija, v kateri so se začele olimpijske igre. Končala se je s smrtjo Aleksandra Velikega leta 323. Mitologija cele Grčije je najboljša, saj ima toliko junakov in pošasti, da jih ne moreš prešteti. Eno izmed najbolj znanih imen je grški mislec Aristotel.

Grčija je dežela mnogih čudes.

Marko Planinc, 8. b